

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΚΕΛΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΠΡΑΧΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ Χ. ΝΟΥΣΗ

Στο δεύτερο άρθρο του, ο κ. Νούσης που δημοσιεύτηκε στο «Δημοκράτη» στις 6.7.48—κάνει ακόμα ένα βήμα για να συκοφαντήσει την αλήθεια της δικής μας κριτικής, πάνω στο 'Ακελικό σχέδιο Συντάγματος.

Τον παρακολουθούμε βήμα με βήμα σ' αυτή του την προσπάθεια, για να δούμε πού θα καταλήξει, κι' αν θα δικαιώσει κείνους πού τον διορίσανε γι' αυτό το καθήκον, το καθήκον της «διαφώτισης» των μαζών πάνω στον «αντιδραστικό χαρακτήρα της Τροτσκιστικής κριτικής» για το 'Ακελικό Σύνταγμα. Λέει, λοιπόν, ο κ. Νούσης: «Το δεύτερο κομμάτι από το σχέδιο συντάγματός μας, πού η Τροτσκιστική φυλλάδα φωτοτύπησε, για παραπλάνηση των αναγνωστών της, ήταν το ακόλουθο: «(2) 'Ο Κυβερνήτης διορίζει ως Πρωθυπουργό, ένα μέλος της Βουλής, πού έχει την εμπιστοσύνη της. 'Επίσης διορίζει και παύει τους 'Υπουργούς και έπειτα από συμβουλή του Πρωθυπουργού».

'Εμείς οι Τροτσκιστές, γιατί ΔΕ ΘΕΛΟΥΜΕ να τρέφουμε τον Κυπριακό λαό με καπιταλιστικές κοινοβουλευτικές αυταπάτες, τ'όπως καθορά κ. Νούσης. Δέ μπορεί ένα 'Υπουργικό Συμβούλιο, πού έξαρτά τη θέση του από την άνοχη του Κυβερνήτη, πού έξαρτά την ύπαρξή του απ' τις διαθέσεις του Κυβερνήτη νάναι, ταυτόχρονα, και λαϊκό ή φιλολαϊκό 'Υπουργικό Συμβούλιο. Πώς ένα τέτοιο διορισμένο 'Υπουργικό Συμβούλιο δέ μπορεί νάχει καμιά διαφορά από το σημερινό διορισμένο 'Εχτελεστικό Συμβούλιο, έστω κι' αν αυτό θάχει την «Εμπιστοσύνη της Κυπριακής Βουλής», αφού από τώρα ξέρουμε τι πράμα θάβναι στην ουσία της η Κυπριακή Βουλή.

Και είπαμε ακόμα πώς σε καμιά χώρα του κόσμου—πού λέγατε Δημοκρατική—δέ συνέθεκε ως τά τώρα να διορίζεται η Κυβέρνηση από άνθρωπο πού δέν έχει καμιά σχέση με το λαό της χώρας αυτής. Και πάνω σ' αυτό μάς είπτε, κ. Νούση, πώς και στην 'Αγγλία, και στη Γαλλία, και την 'Ελλάδα και παντού, υπάρχουνε πρόνοιες Συνταγματικές πού δίνουνε το δικαίωμα στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να καλεί τον ήγέτη του πλειοψηφίσαντος κόμματος στη Βουλή, για να σχηματίσει Κυβέρνηση, όπως υπάρχουνε επίσης πρόνοιες, πού σύμφωνα μ' αυτές ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζει και παύει τόσο τον Πρόεδρον του 'Υπουργικού Συμβουλίου, όσο και τους λοιπούς 'Υπουργούς, κι' έρωτάτε: μήπως κι' εκεί πρόκειται για διοριστικό σύστημα. Δέ ξέρουμε, θέθαια, έν το κομμάτι αυτό είναι το φινάλε για τη ψυχαγωγία των έργατών, και ή έρώτηση του κ. Νούση μπαίνει για να έξυτηρήσει αυτό το ψυχγωγικό σκοπό. Διαφορετικά, όμως, δέ μπορούσε νάναι. Δέ μπορούσε, δηλαδή, νάναι μια σοβαρή έρώτηση με δικαιώματα άπάντησης από μέρους μας. 'Ας είναι, όμως. Τέτοιες έρωτήσεις μπορεί κάποτε νάναι και σοβαρές, μά κακά διατυπωμένες, από ανθρώπους πού κάνουνε πώς τά ξέρουμε όλα ένδω στην πραγματικότητα είναι θύματα της «μεγαλοφυίας» τους!!

Μά ξεχνάτε, άγαπητέ Νούση, πώς στην περίπτωση 'Αγγλίας, Γαλλίας, 'Ελλάδας, 'Αμερικής κ.λ.π. μιλάτε για Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Και έβρετε τι είναι αυτός ο Πρόεδρος; Πρόεδρος της Δημοκρατίας, άγαπητέ Νούση είναι άνθρωπος εκλεγμένος απ' εθελίας από τον Λαό. Κι' αυτός ΚΑΛΕΙ τον ήγέτη του πλειοψηφούντος Κόμματος στη Βουλή, για να σχηματίσει Κυβέρνηση, και ΟΧΙ ΔΙΟΡΙΖΕΙ. Κι' αυτό το ΚΑΛΕΙ έχει ιδιαίτερη έννοια, στα Δημοκρατικά Σύνταγματα. Δέ μπορεί, για παράδειγμα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν' άρνηθεί στον ήγέτη της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας το δικαίωμα να σχηματίσει το 'Υπουργικό Συμβούλιο, από πρόσωπα πού ο ίδιος θέλει, άρκεί μόνο να παρυσιαστεί αυτό στη Βουλή για να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης απ' αυτή.

Γιατί, κ. Νούση, δέ θέλετε σεις και το Κόμμα σας αυτό τον δρο για το δικό μας Σύνταγμα; Γιατί δίνετε στον Κυβερνήτη το δικαίωμα ΝΑ ΔΙΟΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΥΕΙ τους 'Υπουργούς και 'Υφυπουργούς; Γιατί; Στην προσπάθειά σας να ξελαφρώσετε από τις εθδνες, πού έπωμιστήκετε, λέιες πώς: «'Ρωσων άφορά τίς έξουσίες του Κυβερνήτη για διορισμό του Πρωθυπουργού και των 'Υπουργών, αυτές είναι τυπικές, όπως τυπικές είναι οι 'Εξουσίες του Βασιλέα της 'Αγγλίας για το διορισμό του Πρωθυπουργού και των 'Υπουργών».

Μά αφού θάβναι «τυπικές» αυτές οι έξουσίες στα χέρια του κυβερνήτη, δέν είναι φανερό πώς δέ θάχε καμιά ένσταση ο 'Υπουργός των 'Αποικιών να καλείται κι' έδω ο ήγέτης του πλειοψηφούντος κόμματος να σχηματίζει το 'Υπουργικό Συμβούλιο; Για ποιά λόγο τότε δέ θέλετε αυτή τη διευθέτηση πού είναι και ή πιά σωστή;

'Εμείς, κ. Νούση, λέγουμε, πώς αντίθετα απ' ότι λέγετε οι έξουσίες του Κυβερνήτη είναι έξουσίες πραγματικές κι' όχι τυπικές. Πώς με τίς έξουσίες αυτές θά παύει καθημερινά όποιους από τους 'Υπουργούς και Πρωθυπουργούς θά στέκονται φρουροί των δικαιωμάτων του λαού μας. Πώς σεις, σε πλήρη δημοφιλία με τους καταπιεστές μας, τραβάτε να νομιμοποιήσετε ένα άθλιο διοριστικό σύστημα, πού γι' αυτό ο Κυπριακός Λαός θά υποφέρει, αναθεματίζοντας τους όπαιτους γι' αυτό το αντιδημοκρατικό καταπιεστικό σύστημα;

Μιλώντας πιά κάτω, για την τρίτη φωτοτυπία μας, ο κ. Νούσης, λέει: «'Εφ' όσω ή Βουλή της 'Αγγλίας δέν έχει δικαίωμα ν' αδέξνει τον προϋπολογισμό, δίχως έγκριση του 'Υπουργικού Συμβουλίου, ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ, θέθαια, να ζητήσουμε να δοθεί ένα τέτοιο ΔΙΚΑΙΩΜΑ στην ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΒΟΥΛΗ». Αυτό τά λέγει για να δικαιολογήσει, προφανώς, αυτό το άρθρο του άκελικού σχεδίου Συντάγματος: «(2) 'Η Βουλή δέ μπορεί ν' αδέξει, όποιοδήποτε κονδύλι έξέδων ή να δημοσιεύσει νέο κονδύλι έξέδων, ούτε ν' αδέξει όποιοδήποτε φόρο ή να επιβάλει κανένα νέο φόρο, δίχως την προηγούμενη άπόφαση του 'Υπουργικού Συμβουλίου».

'Ετσι γίνεται, λέει ο κ. Νούσης, και στην 'Αγγλία. Και θυάξει το συμπέρασμα: «Δέν μπορούμε να ζητήσουμε τίποτε απ' ότι δέν γίνεται στην 'Αγγλία»! Κατ' ανάγκη, αφού εκεί δέν γίνεται διαφορετικά, είμαστε και μες υποχρεωμένοι να ζητήσουμε κι' έτσι και οι 'Εγγλέζοι δικαιούνται σήμερα. Κάπως χαριτωμένα τά λέει ο κ. Νούσης. Παιδική άφέλεια να πεί κανένας... όποιοδήποτε, φτάνει πού τά λέει ένα κορυφαίο συνταγματολόγο με δίχως δίπλωμα, σαν τον κ. Νούση. Οι 'Εγγλέζοι δέν μπορούνε να συζητήσουν τον προϋπολογισμό τους μέσα στη Βουλή να κάνουνε περικοπές κ.τ.λ., άν δέν τους επιτρέψει το 'Υπουργικό Συμβούλιο. Πώς θά ζητήσουμε έμεις έδω ν' αλλάξουμε τη Βρετανική Κοινοβουλευτική παράδοση; Και τί σχέση έχει άν το Βρετανικό Σύνταγμα είναι το πιά άπρηχαιμένο Σύνταγμα του κόσμου, πού ανταποκρινότανε πρós τας ανάγκες της Μεσαιωνικής 'Αγγλίας; Μήπως και μες έδω δέν είμαστε άπρηχαιμένοι; Λέγουμε οι 'Ακελικοί! 'Εμπρός, λοιπόν. 'Οχι Σύνταγμα προσγειωμένο μέσα στις 'Ανατολίτικες συνθήκες της Κύπρου, μά Σύνταγμα της παλιάς 'Αγγλικής έποχής, για νάναι πιά εύκολη κι' άκόδυνη ή έπιτυχία!! 'Ετσι δέν είναι κ. Νούση; Και τί πειράζει άν αυτό μυρίζει κάπως αυταρχισμό, τύπου Σέρ Ρόναλντ Στόρρε και Μάριο Λάγγο; Μήπως για 17 δόκκληρα χρόνια ο Κυπριακός προϋπολογισμός δέν συντάσσεται από τον Κυβερνήτη, έγκρίνεται άπλως και τυπικώς από το διορισμένο 'Εχτελεστικό Συμβούλιο και ύπογράφεται από τον 'Υπουργό των 'Αποικιών; Τι πειράζει άν και με το 'Ακελικό σχέδιο Συντάγματος γίνεται το ίδιο; 'Εμείς, κ. Νούση, δέν ενδιαφερόμαστε πώς 'ι δικαιώματα έχουνε οι 'Εγγλέζοι βουλευτές και τί δέν έχουνε. Θέλουμε άπόλυτο δικαίωμα στη Βουλή να συντάσσει, να συζητεί, να μετατρέπει και να διευθετεί τον Κυπριακό προϋπολογισμό. Γιατί πιστεύουμε πώς έτσι, και μόνον έτσι, δά μπορούμε να πούμε πώς: ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΝΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΜΑΣ!

(Τό τέλος στο έρχόμενο)

(συνέχεια από την 1η σελ.) φρεσ σε ισ ο ιδιος αεθρα για τον Τροτσκισμό, τη στιγμή που... καταστράφηκε από το 1937;

Περίεργα πράγματα συμβαίνουν μαζί σας. Πραγματικά περιεργα.

ΤΡΕΜΕ ΓΗ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΕ!

Τρομαχτική και συνταραχτική έδηση! 'Επιστροφή των κέκκων, πέσπηδων, Ποθ'ότων, καλογήρων και των τουρλού-τουρλού «έθνικοφρόνων» για... άγωνα!!!

'Η έδηση λέει: 'Η 'Εθναρ-ΑΘΗΝΑ, 'Ιούλιος.—

'Η διάσταση Κομμουνιστικού Κόμματος Γιουγκοσλαβίας και Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας από μέρες το παγκόσμιο ένδιαφέρο κ' έχει μια τεράστια σημασία δηλωτική των δξύτατων αντιθέσεων πού θρίσκονται στη βάση του «μονολιθικού» οικοδομήματος, δπου στηρίζεται ή σοβιετική γραφειοκρατική άπολυταρχία του Κρεμλίνου. Μ' ήλη τη ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΗ του μορφή το «ρήγμα Τίτο» άντανάκλα, σε τελευταία άνάλυση, τον κοινωνικό άνταγωνισμό άνάμεσα στην προνομιοδχά κάστα της Ε.Σ.Σ.Δ. και στις λαϊκές μάζες της Γιουγκοσλαβίας πού ή πρώτη τίς εκμεταλλεύεται οικονομικά και τίς καταπιέζει πολιτικά και έθνικα. Για να έκτιμήσουμε όμως σωστά την «κρίση Τίτο» στο έσωτερικό του σταλινισμού, πρέπει, συνοψίζοντας τίς άπόψεις της 4ης Διεθνούς για τίς χώρες του «στρατηγικού χάρου» της Ε.Σ.Σ.Δ., να ύπογραμμίσουμε και τίς ΙΔΙΟΜΟΡΦΙΕΣ της πολιτικής εξέλιξης στη Γιουγκοσλαβία πού έκάνανε δυνατό το ρήγμα σ' αυτή τη χώρα πρ'ότ' άπ' όλα:

1) 'Η άστική τάξη, έξαιρετικά αδύνατη προπολεμικά και έξαρτημένη από το ξένο κεφάλαιο, θγήκε τασικισμένη απ' τον πόλεμο κι' άνίκανη να άντισταθεί στην έπαναστατική άνοδο των μαζών και στις οικονομικο-κοινωνικές Μεταρρυθμίσεις πού έπιβλήθηκαν (άργροτική μεταρρύθμιση, μερική έθνικοποίηση, κατάργηση της μοναρχίας, έννικη ίσοτιμία των λαών της Γιουγκοσλαβίας κλπ.).

2) Οι έξεγερμένες μάζες έμποδισήκανε από τη σταλινική γραφειοκρατία να δημοσιεύσουνε τά δικά τους πηγ'ατα κ' έπαναστατικά όργανα έξουσίας, δημοκρατικά εκλεγμένα και να δώσουνε τίς δικές τους έπαναστατικές σοσιαλιστικές λύσεις.

3) 'Η πολιτική έξουσία πέρασε έτσι ουσιαστικά στα χέρια του σταλινικού Κ.Κ.Γ. πού άποτελεί την κυριώτατη και την κινητήρια δύναμη του Λαϊκού Μετώπου.

4) 'Ο χαρακτήρας της οικονομίας παραμένει βασικά ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ (ή άπαιτοποίηση της μπουρζουαζίας έγινε σε περιορισμένη κλίμακα, για το τμήμα της κυρίως πού συνεργάστηκε με το φασισμό—οι έθνικοποιήσεις δέν έθιξαν ένα σημαντικό τμήμα του βιομηχανικού κεφαλαίου πού εκμεταλλευότανε πάνω από τους μισούς έργατες—το μεγαλύτερο τμήμα του έμπορικού κεφαλαίου έ-

χία άπεφάσισε να υποβάλει ψήφισμα για την 'Ενωσή! Καλεί λοιπόν όλα τά έθνικοφρόνα σωματεία, ήγουν τούτέστιν κέκκους, πέκκους, πέσπηδες, κέκκοδια νεοσυνταγματικούς έθνικοφρόνες (!) και τά πέστα (τρέμε γή και ούρανε!) να στείλουν αντιπροσώπους στο 'Εθν. Συμβούλιο!

Σίγουρα οι 'Εγγλέζοι θά κάθονται τώρα πάνω σ' άναμμένα κάρβουνα! 'Εν' άστέιο πράμα να ψηφίσει ή 'Εθναρχία ύπερ της 'Ενώσης;

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΤΙΤΟ-ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ ΣΟΒΑΡΟ ΡΗΓΜΑ ΣΤΟ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟ

μεινε στα χέρια των καπιταλιστών—οι έθνικοποιημένες έπιχειρήσεις διατηρήσανε την αυτοτέλεια και τη διαχειριστική άνεξαρτησία τους—τά έξωτερικά χρέη δέν καταργήθηκαν—το ξένο κεφάλαιο δέν άπαλλοτριώθηκε κι' όπου τά πόστα του έθνικοποιηθήκανε αυτό άποζημιώθηκε—ή γή δέν έθνικοποιήθηκε—δέν μονοπωλήθηκε από το Κράτος το έξωτερικό έμπόριο). Μά ή οικονομία αυτή προσανατολίστηκε στην έξυτηρήτηση των σκοπών της σταλινικής πολιτικής.

5) 'Ο χαρακτήρας του κράτους παραμένει ουσιαστικά άστικός: δέν είναι το κράτος των έξρηλιωμένων έργατών, άλλ' ένας γραφειοκρατικός—άστονομικός—στρατιωτικός μηχανισμός πού διατηρεί την άστική του διάρθρωση στην ύπηρεσία της σταλινικής γραφειοκρατίας.

6) 'Η επικράτηση του ΚΚΓ δέν πραγματοποιήθηκε με την άμση ένίχωση της σοβιετικής γραφειοκρατίας και του Ρωσικού στρατού (όπως στη Βουλγαρία ή στη Ρουμανία και στις άλλες χώρες του «στρατηγικού χάρου»), αλλά στηρίχθηκε κυρίως στην έπαναστατική όρμη και στο δυναμισμό των έργατοαγροτικών μαζών της Γιουγκοσλαβίας. Το ΚΚΓ έχει στη διάθεσή του μέσα στη Γιουγκοσλαβία ένα γερό κρατικό μηχανισμό και στηρίζεται στις πλατιές έργατοαγροτικές μάζες πού γνωρίσανε τους ήγέτες τους στη διάρκεια μακρόχρονων άγώνων ενάντιον της Γερμανικής κατοχής και τους θεωρούνε σαν τους φυσικούς τους άρχηγούς.

7) Το Κρεμλίνο όχι μόνο δέν μπορεί να βοηθήσει οικονομικά τη Γιουγκοσλαβία (λ.χ. με μηχανήματα, κεφάλαια κ.λ.π.), αλλά φροντίζει περισσότερο να την άπομυζά (έμπορικές άνταλλαγές με πλεονεχτήματα για την Ε.Σ.Σ.Δ.) κ' έννοει να την έξαρθήσει έντελως πολιτικά, πράμα πού προκαλεί τη δυσφορία των Γιουγκοσλαβικών μαζών—γραφειοκρατικές έκφρασεις αυτής της λαϊκής άγανάχτησης στάθηκε ή διοίκηση του Κ.Κ.Γ. (Τίτο, Καρντέζ, Ράνκοβιτς, Τζίλας κ.λ.π.).

8) 'Αραπό πέρασε από μία μακρά περίοδο προπαθειών για να ύποταχει όλοκληρωτικά ή σκληροτράχηλη και ύπερήφανη Γιουγκοσλαβική γρα-

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΡΒΑ

Ο 'ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ, ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Σχετικά με την άνοιχτή έπιστολή του σ. Γ. 'Ονήσιου πρós τον Πλ. Σέρβα, πού δημοσιεύσαμε στην περασμένη έκδοση του «'Εργάτη», πήραμε από κάποιον έργατή πού δούλευε το 1942 στο άεροδρόμιο Λεμεσού, την πιά κάτω έπιστολή:

«Σύντροφοι της Σύνταξης, Διάβασα την άνοιχτή έπιστολή του σ. Γ. 'Ονήσιου πρós τον Πλ. Σέρβα κι' έρχομαι να προσθέσω στο κατηγορώ αυτό ένα ακόμα βασικό έγκλημα πού διεπράχθη από τον άνθραπο πού θέλει να παρουσιάζεται σαν άμειπτος κομμουνιστής και πρότυπο έπαναστάτη: 'Όταν το 1942 ή Κυβέρνηση άρχισε τη δημιουργία στρατιωτικών έργων στην Κύπρο με το μεροκάματο των 24 γροσιών τη μέρα, οι έργατες ώθούνενοι

'Εν' άστέιο πράμα να στείλουν αντιπροσώπους στο Ε. Συμβούλιο τά «έθνικοφρόνα» σωματεία και όργανοποιήσεις; 'Η κίνηση αυτή ίσοδυναμεί, μπορούμε να πούμε, με κήρυξη... πολέμου!!

Καύμενε Κυπριακέ λαέ! Σε κοροϊδεύουν αιδνες τώρα! Τους άνέχεσαι ακόμα να σε κοροϊδεύουν μέσα στο δεύτερο ήμισιο του 20ου αιώνα;!

ΕΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

φόρο της άνδρωσης του παγκόσμιου έπαναστατικού κινήματος και της άποτίναξης άπό πάνω του της αντιδραστικής και εκφυλιστικής σταλινικής κηδεμονίας.

γ) 'Επαληθεύεται χειροπιαστά και με τον πιά καταγώδη τρόπο άκόμη ή φούρα μπροστά στις μάζες ή τροτσκιστική κριτική για το θανάσιμο καρκίνωμα πού άποτελεί ή σταλινική γραφειοκρατία στον κορμό του παγκόσμιου έργατικού κινήματος και της ίδιας της Ε.Σ.Σ.Δ και της ζωτικής ανάγκη για τον πιά έπίμνο και σκληρό άγωνα πού πρέπει να κάνουν οι μάζες κι' ή πρωτοπορία τους για την έπιβολή της έργατικής δημοκρατίας μέσα στο κίνημα και την κατάργηση των γραφειοκρατικών φραγμών και προνομίων.

Χωρίς να παίρνομε καμιά πολιτική εθδνη για τον Τίτο (πού κι' αυτός είναι γραφειοκράτης πυγμής, γνωστός για τίς θοναπαριστικές του τάσεις) πρέπει να καλέσουμε τά προλεταριακά μέλη του ΚΚΕ κι' όλους τους έπαναστάτες έργατες να καταδικάσουνε τη γραφειοκρατική επέμβαση του Κρεμλίνου και της Κομμφορμ στο Γιουγκοσλαβικό Κόμμα, (πού καταδικάστηκε άναπολόγητο με το συνηθισμένο γραφειοκρατικό σταλινικό τρόπο, χωρίς να συζητήσουν και ν' άποφασίσουν οι βασικοί κομμουνιστικοί σχηματισμοί των κομμουνιστών της Κομμφορμ), και ν' άπαιτήσουνε τη δημοκρατική λειτουργία των οργάνων σέων τους και τη δημοκρατική συζήτηση των προβλημάτων του έργατικού κινήματος. 'Ετσι θά νιώσουνε με την ίδια τους την πείρα το άσυμβίβαστο όποιασδήποτε μορφής έπαναστατικής κριτικής και προλεταριακής δημοκρατίας με τη σταλινική γραφειοκρατική κλίκα.

Οι εκδηλώσεις συμπάθειας των μαζών και των αγωνιστών στην Πράγα, στην 'Ιταλία κι' άλλοι δείχνουν ότι γίνεται όλο και πιά κατανοητό μέσα στις γραμμές του έργατικού κινήματος ή ανάγκη της ύπερασπισης της έργατικής δημοκρατίας ενάντιον της γραφειοκρατικής άπολυταρχίας.

Οι άδειοιστές θά κάνουν ότι μπορούνε ώστε από τη ρήξη του ΚΚΓ με την Κομμφορμ να θγάλει τά περισσότερα όφελήματα το παγκόσμιο έπαναστατικό κίνημα.

('Από την παράνομη «'Εργατική Πάλη»).

'Υπεύθυνος: Γ. Χαμπαρλιδής Τύποις: Χρ. Γ. Σπυρινίδης & Υιών Λυκούργου 7, Λευκωσία

από την άναγκη της αυτοσυντήρησης κατήλθανε σ' αζθόρμητη άπεργία στο άεροδρόμιο της Λεμεσού. Τόσον άντίχτυπο είχε ή άπεργία αυτή των έργατών του άεροδρομίου (πού μέινανε στον τόπο της δουλειάς τους, φρουρούτες την άπεργία τους), πού ο ίδιος ο Διοικητής Λεμεσού πήγε να προσπαθήσει εκεί και προσπαθούσε να πείσει τους έργατες να ξαναπάσουνε δουλειά.

Οι έργατες, φυσικά, άρνούντανε και δηλώνανε πώς τότε μόνο θά λύσουνε την άπεργία όταν ίκανοποιηθούν τά αίτήματά τους. Σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή έφθασε σαν σανίδα σωτηρίας του Ιμπεριαλιστή, ο κύριος Πλ. Σέρβας, πού, ύστερ' από σχετική χειραίφια με τον διοικητή πρότρεψε τους έργατες να πάρουν δουλειά, γιατί, όπως είπτε, «ο πόλεμος είναι αντιφασιστικός και τά στρατιωτικά έργα δέν πρέπει να κυλύουνται, με άπεργίες από τους έργατες, πού όφείλουν να νάναι αντιφασιστές»!!!

'Η άπεργία, όπως ήτανε έπίμνο, λήθηκε, κι' αυτό μά ναχα ύστερ' από την... έργατική στάση του κ. Πλ. Σέρβα.

ΕΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ